

Liedeken

Maakt nu Vreugden en genuchten,
Alle Witten die nog leeft:
Want het zyn de eerste Vrugten,
Die het Zaad van wit hier geeft;
Haar professie baard ons Vreugden,
Regten tyd van vroolytkheyd;
Nu het Zaad groeyt op in deugden,
Worden wy nog meer verblyd.

'T Zaad moet zeeker vruchtbaer worden,
Want het rust in goeden grond,
In een Beggas vrugtbaar Orden,
Door een hemels Trouw-verbond;
Godt die zal dan Zeegen geeven,
En den klaeren Zonnen-scheyn;
Door zyn Gratie zal zy leeven,
En een Zaad des Heere zyn.

Laat het Zaad in deugd opschieten,
Deugd, baard vreugd, en waaren troost,
Deeze Vreugd zal zy genieten,
Op het eynde in den Oost:
Als de dood op 't laast zal koomen
Met haer Zeyssen in die uer,
Word uw ziele opgenoomen,
En gestelt in 's Hemels schuer.

Komt nu Witten al te saamen,
En beschout eens deeze Blom,
Daar een Babel wilt na raamen,
Deeze maekt de wereld stom:
Zy is Wit in Naam en daaden,
Haare deugden zyn geen scheyn,
Zy betreed nu Beggas paaden,
Daar en kan niets witter zyn.

Laat ons, Vrienden, saamen drinken,
Schenkt de Wit een versche fluyt;
Laat de roomers rondsom klinken,
Drinkt nu de gezondheyd uyt:
Wenscht ons Bruyt nu Godes Zeegen,
En hier naamaals Zaligheyd;
Want hier in is't al geleegeen,
'T eynde kroont alleen den streyd.